

Таким чином, екстрадиційні процедури мають супроводжуватися високими стандартами правозастосування: як у момент прийняття рішення, так і після передачі особи, країни повинні постійно контролювати дотримання міжнародних гарантій. Автентичне виконання міжнародних зобов'язань і зворотна сумісність права на правосуддя з правом людини утворюють єдину систему, де захист особи – невід'ємна умова будь-якої міжнародної правової допомоги у кримінальних справах.

Література

1. Silvis J. *Extradition and Human Rights: Diplomatic assurances and Human Rights in the Extradition Context*. Lecture, Council of Europe, 20 May 2014.
2. Dugard J., Van den Wyngaert C. *Reconciling Extradition with Human Rights*. American Journal of International Law, Vol. 92, No. 2 (1998), pp. 187–212.
3. Колесник В.Ю. *Екстрадиція та права людини: проблеми пошуку оптимального балансу*. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція», №52, 2021, с. 116–125.
4. United Nations Office on Drugs and Crime. *Revised Model Treaty on Extradition and Legislative Guide for its Implementation*. New York, 2004 (with 2012 revisions).
5. Yaseen B. *Human Rights Standards as a Bar to Extradition from the European Union to the United Kingdom*. European Journal of Crime, Criminal Law and Criminal Justice, Vol. 32, No. 1 (2024), pp. 15–36.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-452-1-129>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ІНСТРУМЕНТИ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Добровольський Валерій Володимирович

*директор з розвитку виробничих та перспективних індустрій
Програми USAID «Конкурентоспроможна економіка України»*

Високі теоретичні засади поваги та забезпечення права господарської власності залишаються переважно декларативними, доки в розпорядженні суб'єктів публічної адміністрації не з'являться ефективні механізми реалізації публічного управління. Функціональні цілі цифрової економіки охоплюють ключові напрямки розвитку, спрямовані

на використання цифрових технологій для підвищення ефективності, конкурентоспроможності та інноваційності економіки. Основні функціональні цілі цифрової економіки включають: цифровізація бізнес-процесів, автоматизація виробництва, логістики, управління та обслуговування клієнтів, оптимізація витрат і підвищення продуктивності; підвищення якості публічного адміністрування; впровадження електронного урядування (e-government); забезпечення прозорості та доступності публічних послуг; розвиток цифрової інфраструктури; створення високошвидкісного інтернету, дата-центрів, хмарних сервісів; забезпечення надійності та кібербезпеки; формування цифрових навичок і компетентностей; підготовка кадрів для цифрової економіки; підвищення рівня цифрової грамотності населення; інноваційний розвиток і стимулювання ІТ-сектору; підтримка стартапів, технологічних кластерів, досліджень і розробок; сприяння впровадженню штучного інтелекту, Big Data, IoT тощо; цифрова трансформація традиційних галузей, що вимагає здійснення інтеграції цифрових рішень у сільське господарство, промисловість, транспорт, охорону здоров'я, освіту тощо; захист прав і свобод у цифровому середовищі; забезпечення конфіденційності, захисту персональних даних, справедливих правил на цифрових платформах.

Економіка є фундаментом для реалізації більшості прав і законних інтересів громадян, адже саме від її стабільності та ефективності залежать рівень добробуту населення, доступ до соціальних благ, якості освіти, охорони здоров'я, зайнятості, пенсійне забезпечення та інші базові аспекти життя.

Впровадження цифрової економіки при цьому корелюється із рядом ризиків, що пов'язуються із корупцією та забезпеченням вимог кібербезпеки, відповідних рейдерських впливів на публічні інформаційні ресурси. Зазначене вимагає від держави реалізації та застосування адміністративно-правових інструментів впливу на цифрову економіку, з метою запобігання таких негативних впливів.

Таким чином, саме завдяки інструментам публічного адміністрування здійснюється прямий адміністративно-правовий вплив на різні суб'єкти, залучені до публічного управління в економічній сфері України. Ці інструменти перебувають у процесі постійної еволюції, однак у багатьох аспектах залишаються недосконалими та потребують подальшого удосконалення як у теоретичному (науковому), так і в нормативно-правовому вимірі. Саме це й обумовлює актуальність обраного напрямку дослідження в межах цього підрозділу.

У наукових публікаціях інструмент публічного адміністрування визначається як сукупність зовнішніх форм виразу діяльності органів державної влади, місцевого самоврядування та інших носіїв публічно-

владних повноважень, спрямованого на забезпечення бажаного для суспільства результату, що досягається в межах наданого їм обсягів повноважень та компетенції.

Коло адміністративно-правових інструментів у сфері цифрової економіки є достатньо розгалуженим, і при цьому їх обрання визначається часто певною ситуативністю задач, що стоять перед урядом, державою та суспільством. Зокрема, з метою підвищення рівня довіри українського суспільства до рішень, що ухвалюються урядом країни, згідно із розпорядження Кабінет Міністрів України від 4 квітня 2018 р. № 346-р. було запроваджено використання такого інструменту впливу, як залучення до процесу розробки адміністративних актів у сфері економіки незалежних недержавних експертів [1].

До системи адміністративно-правових інструментів стимулювання цифрової економіки необхідно віднести загальні інструменти, серед яких необхідно виділити :

- видання нормативно-правових та адміністративних актів;
- розробка та затвердження стратегічних, концептуальних та інших планів розвитку окремих суб'єктів, об'єктів, територій;
- здійснення фактичних адміністративних дій та вчинків, що мають характер простих та складних зв'язків;
- запровадження засобів заохочення, стимулювання, переконання та примусу;
- установлення адміністративно-правових режимів (зокрема, режиму Дія. City);
- здійснення контролю, нагляду та координаційного впливу;
- використання засобів та форм електронного урядування [2].

Література:

1. Про затвердження персонального складу незалежних недержавних експертів, які входять до складу комітету з призначення керівників особливо важливих для економіки підприємств: розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2018 р. № 346-р. 2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/697-2021-%D1%80#Text>

2. Halunko V. (ed.). Administrative Law of Ukraine for Foreigners: Popular science publication. Odesa: Publishing House «*Helvetica*», 2021. 88 p.